

[Heick.]

Den almindelige Befolkning, som ikke kender den Redegørelse, den højtærede Justitsminister har givet, kunde nemt faa den Opfattelse, at det, der er sket med Prien, er Repræssalier for hans Arbejde for Sydslesvig, for Danskhedens Interesser dernede, naar Udvisningen er sket samtidig med, at den højtærede Undervisningsminister ytrer Betænkkelighed ved de Beløb, som man fra ansvarlig Side dernede mener er nødvendige. Saa er det man spørger: Kan man her se en nøje Sammenhæng mellem Ord og Handling? — og det var de to Ting, jeg satte i Forbindelse med hinanden. Jeg skal ikke sige, om 1,7 Millioner er vor yderste Evne, jeg pegede blot paa, at Sammenstillingen kunde maaske være undgaaet, hvis Ministeren havde taget paa Udvisningen paa en saadan Maade, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var inde paa, eller der eventuelt var kommet en Redegørelse for, hvorfor den var sket, saa at den almindelige Mand kunde se, at der ikke var den Forbindelse, som man meget let kunde tro eksisterede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: En Bemærkning i den højtærede Undervisningsministers Udtalelser kalder mig frem, idet Ministeren sagde, at man havde behandlet Sagen i det Udvalg, som har med disse Sager at gøre. Jeg forstod Ministeren saaledes, at hans Opfattelse var den, at her havde man ligesom sluttet en Overenskomst om disse Beløb, det var blevet tiltraadt ved Forhandlingen fra alle Sider, og saa var det ikke berettiget, at de paagældende Partier rejste Kritik af de Beslutninger, man havde truffet. Hvis jeg har opfattet Ministeren rigtigt, vil jeg gerne dertil sige, at jeg tror ikke, dette Udvalg betragter sig som Repræsentanter for Partiernes. Under alle Omstændigheder har mit Parti ikke i mange, mange Aar nogen Sinde fra det konservative Medlem i Udvalget modtaget nogen Beretning om, hvad man har foretaget sig, eller hvad man har indstillet til Ministeriet, heller ikke i dette Tilfælde. Og der er det ejendommelige, at dette Udvalg har siddet overordentlig længe, uden at der har fundet Personskifter Sted. Valg kan afholdes, Mennesker kan gaa ind og ud i Rigsdagen, men dette Udvalg — hvis det er det, jeg tænker paa — bestaar uændret, og hvis det skal være saaledes, at de Beslutninger,

Udvalget træffer med den højtærede Minister, er i Overensstemmelse med de forskellige Partiernes Ønsker, saa maa Partiernes tage deres Repræsentation i Udvalget op til Overvejelse, saaledes at vi kan være sikre paa at have den fornødne Kontakt med, hvad der foregaar der. Det har vi ikke haft for vort Vedkommende.

Undervisningsministeren (Hartwig Frisch): Jeg skal først udtale, at det glædede mig, at det ærede Medlem Hr. Heick, da han nu anden Gang kom ind paa dette Spørgsmaal, i alt Fald lod sin tidligere Form for Angreb fare. Det, der er sket ved det Ændringsforslag, som er stillet til Tillægsbevillingslovsforslaget, er en Forøgelse af Bevillingen i Forhold til, hvad den var paa det Budget, som var forelagt — det er forelagt af Knud Kristensen-Regeringen —, et Budget paa 2 Mill. Kr., som jeg har faaet sat op med over ½ Mill. Kr.

Hvad angaar det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft rejste, vil jeg gerne sige, at jeg maa naturligvis betragte det Udvalg, hvori der sidder en Række kendte Politikere — som ganske vist ikke nu er Medlemmer af dette høje Ting: Jepsen Christensen, Redaktør I. P. Nielsen, Redaktør A. Svensson og Fru Refslund Thomsen, som er Medlem af det andet høje Ting —, naar de kommer til Stede ved en Forhandling, som ansvarlige Repræsentanter for Opinionen, for vigtige Sider i det danske, politiske Samfund. Jeg har blot ved de Bemærkninger, jeg gjorde, villet sige, at jeg har handlet, synes jeg, paa den eneste rigtige Maade i dette Tilfælde. Det er klart, at det kun er en enkelt Bevilling, jeg her taler om, men som jeg altsaa er blevet angrebet for, der er talrige andre; men hvad angaar denne Bevilling med den Ramme og det Grundlag, den har, maa det være rimeligt, at der skal gøres Rede for de enkelte Summer, ligesom vi gør for enhver anden Bevilling i dette Kongerige. Naturligvis kan der stilles store Krav, men naar man saa gaar Sagen nøjere efter og stiller Spørgsmaal, ligesom man vilde gøre ved enhver anden Bevilling, og saa kommer til et Resultat, om hvilket man kunde sige: Det kan jeg gaa til Finansministeriet med og sætte al den Styrke, jeg har, ind paa at faa gennemført — saa synes jeg ogsaa, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft maa indrømme mig, at saa kan jeg være berettiget til at pege paa denne Forhandling over for det høje Ting, vise, hvordan Beløbet er blevet fastsat, uden dermed at ville binde noget Parti i denne Sal